

Sygn. akt Sygnatura (1 Ds. 5321/12)

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 19 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:

Protokolant:

**przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Stare Miasto Małgorzaty
Dziewońskiej**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2013 roku sprawy

1. G. S.

syna J. i L. z domu S.

urodzonego dnia (...) w Ł.

2. M. P. (1) zd. J.

córki W. i L. z domu P.

urodzonej dnia (...) w Z.

3. K. T.

syna P. i K. z domu K.

urodzonego dnia (...) w Ł.

oskarżonych o to, że

w dniu 6 listopada 2012 r. we W. działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia odzież damską, męską oraz dziecięcą o łącznej wartości 866 złotych, na szkodę C (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., o łącznej wartości 589,97 złotych na szkodę (...) S.A. z siedzibą w G., o łącznej wartości 3959,50 złotych na szkodę (...) (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przy czym G. S. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia V Wydział Karny z dnia 29 sierpnia 2005 r. sygn. akt VK 459/04, za czyn z art. 280 par 1 k.k. i art. 275 par 1 k.k. w zw. z art. 11 par 2 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 23.01.2008 r. do 20.04.2009 r.

**tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 64 § 1 kk a wobec M. P. (1) i K. T.
o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 12 kk**

*** * ***

I. uznaje oskarżonych **G. S., M. P. (1) i K. T.** za winnych popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 278 § 1 kk w związku z art. 12 kk, a wobec G. S. z art. 278 § 1 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza oskarżonym M. P. (1) i K. T. kary po 1 (jednym)

roku , a oskarżonemu G. S. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza każdemu z oskarżonych karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonych kar oskarżonemu G. S. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oskarżonej M. P. (1) na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata, oskarżonemu K. T. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych Nr I/684/12, poz. 36-39, k. 89 akt sprawy;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet orzeczonych kar grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania) w dniach od 6 listopada 2012 roku do 8 listopada 2012 roku oskarżonym M. P. (1) i K. T. oraz w dniach od 6 listopada 2012 roku do 7 listopada 2012 roku oskarżonemu G. S.;

V. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 listopada 2012 r. około godz. 19.00 funkcjonariusz policji M. P. (2) wraz z trzema innymi policjantami udali się z polecenia dyżurnego Komisariatu Policji W. do C. H. mieszczącej się w Galerii (...) we W., gdzie pracownicy ochrony zatrzymali mężczyznę podejrzanego o dokonanie kradzieży ciastek w kawiarni. Na miejscu podjęli interwencję wobec mężczyzny, którym po wylegitymowaniu okazał się K. T.. W jego kieszeni funkcjonariusze ujawnili magnes neodymowy oraz zawiniątka folii aluminiowej, co u policjantów wzbudziło podejrzenie popełnienia kradzieży w sklepie. Wezwali więc patrol zmotoryzowany, R. K., A. W.. Pierwsza interwencja zakończyła się nałożeniem na K. T. mandatu w wysokości 500 zł. K. T. opuścił kawiarnię. Funkcjonariusze policji po przybyciu patrolu zmotoryzowanego objechali budynek Galerii (...) i zauważyli, że K. T. wsiadł do samochodu R. (...) nr rej. (...), zaparkowanego przy ul. (...). Policjanci zatrzymali pojazd do kontroli drogowej. Kierowcą pojazdu był G. S., na miejscu pasażera obok kierowcy siedziała M. P. (1). W pojeździe był również K. T.. Na tylnych siedzeniach samochodu i w bagażniku znajdowało się kilka toreb wypełnianych odzieżą z metkami. Na pytanie funkcjonariuszy o pochodzenie rzeczy zatrzymane osoby potwierdziły, że pochodzą z kradzieży. M. P. (1) początkowo twierdziła, że jedynie przywozła mężczyzn i bezpośrednio nie brała udziału w kradzieżach, później zmieniła zdanie. Mężczyźni z kolei oświadczyli, że kradzieży dokonywali na terenie Centrum Handlowego (...) we W. przy ul. (...) w dniu zatrzymania w godz. od 16.00- 18.00 oraz w sklepach na terenie Galerii (...). Funkcjonariusze zabezpieczyli odzież o łącznej wartości 5 435 zł.

Przesłuchiwany G. S. podał, że razem z M. P. i K. T. przyjechali do W., aby dokonać kradzieży w sklepach w centrach handlowych. W tym celu wcześniej przygotowali z K. T. torby owinięte folią aluminiową. Następnie wchodzili do sklepów w M. i do sklepów C (...) i (...) Galerii (...) i dokonywali kradzieży odzieży. W Galerii (...) zabrał rzeczy ze sklepów (...).

M. P. (1) potwierdziła, że wchodziła do sklepów razem z K. T. i kiedy ten dokonywał kradzieży, ona odwracała od niego uwagę. W tym czasie G. S. zabierał odzież z innych sklepów.

/dowód: zeznania świadka M. P. (2) k. 27; wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 86; wyjaśnienia G. S. k. 73; wyjaśnienia M. P. (1) k. 80; protokoły zatrzymania k. 2-4; protokoły przeszukania k. 5-9, 11-18/

Funkcjonariusze policji dokonali ustaleń, z których sklepów, jakiego rodzaju rzeczy zostały skradzione. Ustalono, że ze sklepu (...) mieszczącego się w Galerii (...) zostały zabrane dwa swetry o wartości 419,98 zł na szkodę firmy (...) S.A. z siedzibą w G.. Pracownik tego sklepu (...) rozpoznała okazane przez policjantów swetry, potwierdziła ich pochodzenie, nie potrafiła jednak wskazać sprawcy kradzieży. Swetry przekazano do sklepu do sprzedaży. Pracownik sklepu (...) mieszczącego się w Galerii (...) wśród okazanych mu rzeczy rozpoznał kurtkę o wartości 169,99 zł własności firmy

Salon (...) we W.. Kurtkę przekazano do sklepu. Z kolei E. R. kierownik sklepu H (...) mieszczącego się w Galerii (...) rozpoznała odzież o łącznej wartości 3 959,50 zł. Odzież ta również została zwrócona do sklepu. Pracownik sklepu C (...) rozpoznała cztery męskie kurtki o łącznej wartości 866 zł.

/dowód: zeznania świadka A. S. k. 40; pokwitowanie k. 43; zeznania świadka B. K. k. 45; pokwitowanie k. 48; zeznania świadka E. R. k. 49-50; pokwitowanie k. 52; zeznania świadka K. R. k. 21/

Oskarżony K. T. był dwukrotnie karany za przestępstwa kradzieży na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony ma 30 lat, wykształcenie podstawowe na utrzymaniu dwoje dzieci, pracuje jako brygadzysta z wynagrodzeniem miesięcznym 1 500 zł.

/dowody: dane o karalności k. 34, odpisy wyroków k. 144; 148 – 149, 153-154; dane osobopoznawcze k. 84-85/

Oskarżony K. T. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego czynu. Wyjaśnił on, że umówił się z G. S., który jest jego kolegą, iż pojedą do W. dokonać kradzieży w sklepach. W tym celu przygotowali torby wyłożone folią aluminiową, dodatkowo K. T. miał przy sobie magnes. K. T. poprosił znajomą M., której nazwiska nie pamiętał, aby pożyczyła mu samochód, albo pojechała z nim do W., na co ona się zgodziła. Powiedział jej wówczas, dokąd i po co jadą. Wraz z G. S. udali się do W.. Najpierw pojechali do Centrum Handlowego (...). K. T. razem z M. P. (1) udali się do sklepu H (...). G. T. poszedł do innych sklepów. M. P. (1) odwracała uwagę, a K. T. dokonywał kradzieży rzeczy i wynosił je w torbie. Robili tak kilka razy. Razem we trójkę skradzioną odzież przynosili do samochodu i chowali do toreb. Następnie pojechali do Galerii (...), gdzie G. S. udał się do sklepów dokonać kradzieży rzeczy. K. T. został zatrzymany w kawiarni, gdzie sprzedawczyni rozpoznała w nim sprawcę kradzieży ciastek, która miała miejsce tydzień wcześniej. Następnie kiedy udał się już do samochodu został zatrzymany wraz z M. P. (1) i G. S.. Zatrzymany potwierdził, że działali razem, spontanicznie, skradzione rzeczy chcieli sprzedać przypadkowym osobom za niższą cenę a pieniądze przeznaczyć na swoje potrzeby.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 86/

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego Sąd stwierdził co następuje:

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wina oskarżonego K. T. oraz okoliczności popełnienia zarzucanego mu przestępstwa nie budzą zdaniem Sądu wątpliwości.

Sąd oceniając zgromadzone dowody oparł przekonanie o sprawstwie oskarżonego na zeznaniach świadków, w tym przede wszystkim M. P. (2), a także wyjaśnieniach oskarżonych.

Zdaniem Sądu w pełni wiarygodne są zeznania świadka M. P. (2), funkcjonariusza policji, który podejmował interwencję wobec oskarżonego. Świadek szczegółowo opisał przebieg interwencji, okoliczności zatrzymania K. T., M. P. (1) i G. S.. Świadek podał, że w samochodzie, w którym znajdowały się zatrzymane osoby, zabezpieczono ubrania pochodzące z kradzieży. Rzeczy zostały rozpoznane przez pracowników sklepów mieszczących się w centrach handlowych (...) we W.. Zatrzymani mężczyźni potwierdzili w obecności świadka, że dokonali kradzieży tych rzeczy. Zeznania świadka M. P. (2) korespondują z dowodami z dokumentów w postaci protokołów zatrzymania osób i przeszukania.

Sąd walor wiarygodności przypisał również zeznaniom świadków tj. osób zatrudnionych w sklepach, z których dokonano kradzieży odzieży. Świadkowie A. S., B. K., E. R. i K. R. potwierdzali pochodzenie i wartość skradzionej odzieży. Nie byli oni jednak naocznymi świadkami kradzieży, stąd nie wypowiedali się na temat sprawy czy sprawców kradzieży.

Sąd, uwzględniając treść zeznań funkcjonariusza policji, jak i pracowników sklepów, z których skradziono odzież, stwierdził, że odpowiednim ich uzupełnieniem są wyjaśnienia K. T., M. P. (1) i G. S.. Zatrzymane osoby opisały przebieg przestępnego działania. Wspólnie podjęli oni decyzję, że przyjadą do W. dokonać kradzieży w różnych sklepach w centrach handlowych, co też uczynili. Byli do tego odpowiednio przygotowani, wyposażeni w torby wyłożone folią

aluminiową. Wszyscy zgodnie stwierdzili, że ze sklepów zabierali różne rzeczy, czynności te powtarzali kilka razy, a rzeczy przynosili do samochodu, gdzie przekładali je do toreb. Zamierzali sprzedaż odzież przypadkowym osobom za niższą cenę, a pieniądze przeznaczyć na własne potrzeby. Ich działanie można określić jako działanie wspólne i w porozumieniu. Te elementy znajdują odzwierciedlenie w wyjaśnieniach wszystkich trzech sprawców.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał oskarżonego K. T. za winnego zarzucanego mu w akcie oskarżenia przestępstwa z art. 278 § 1 kk i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby trzech lat.

Oskarżony 6 listopada 2012 r. we W. działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) i G. S. r. zabrał w celu przywłaszczenia odzież o łącznej wartości 5 435 zł. Działając wspólnie i w porozumieniu łącznie zabrali ze sklepu (...) dwa swetry o wartości 419,98 zł, ze sklepu (...) kurtkę o wartości 169,99 zł, ze sklepu H (...) odzież o łącznej wartości 3 959,50 zł, ze sklepu C (...) cztery męskie kurtki o łącznej wartości 866 zł.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd kierował się ogólnymi dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i § 2 k.k. Sąd uznał, że wymierzona kara jest współmierna do stopnia winy oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów. Zdaniem Sądu, w odniesieniu do oskarżonego wymierzona kara jest wystarczająca do osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie jej zapobiegawczego, wychowawczego oddziaływania, w szczególności zrozumienia karygodności swego postępowania i wyciągnięcia odpowiednich wniosków na przyszłość, jak i w zakresie prewencji ogólnej.

Pomimo uprzedniej karalności Sąd przyjął wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, dając oskarżonemu szansę weryfikacji własnego zachowania w warunkach wolnościowych. Dla sprawdzenia przyjętego w tym względzie założenia konieczne było wyznaczenie okres próby 3 lata.

Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie niewystarczające wobec celów, jakie kara powinna spełniać, a w szczególności prewencji ogólnej i celów wychowawczych, biorąc zwłaszcza pod uwagę okoliczność, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Dlatego też Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu - obok kary pozbawienia wolności - karę grzywny w wysokości 30 stawek, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Kształtując wysokość kary grzywny Sąd uwzględnił sytuację materialną oskarżonego.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu K. T. okres zatrzymania w dniu 6 i 7 listopada 2012 r. na poczet wymierzonej mu kary grzywny.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł na treści art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwalniając oskarżonego od kosztów postępowania w sprawie i nie wymierzając mu opłaty z uwagi na trudną sytuację materialną i brak możliwości uiszczenia kosztów.